

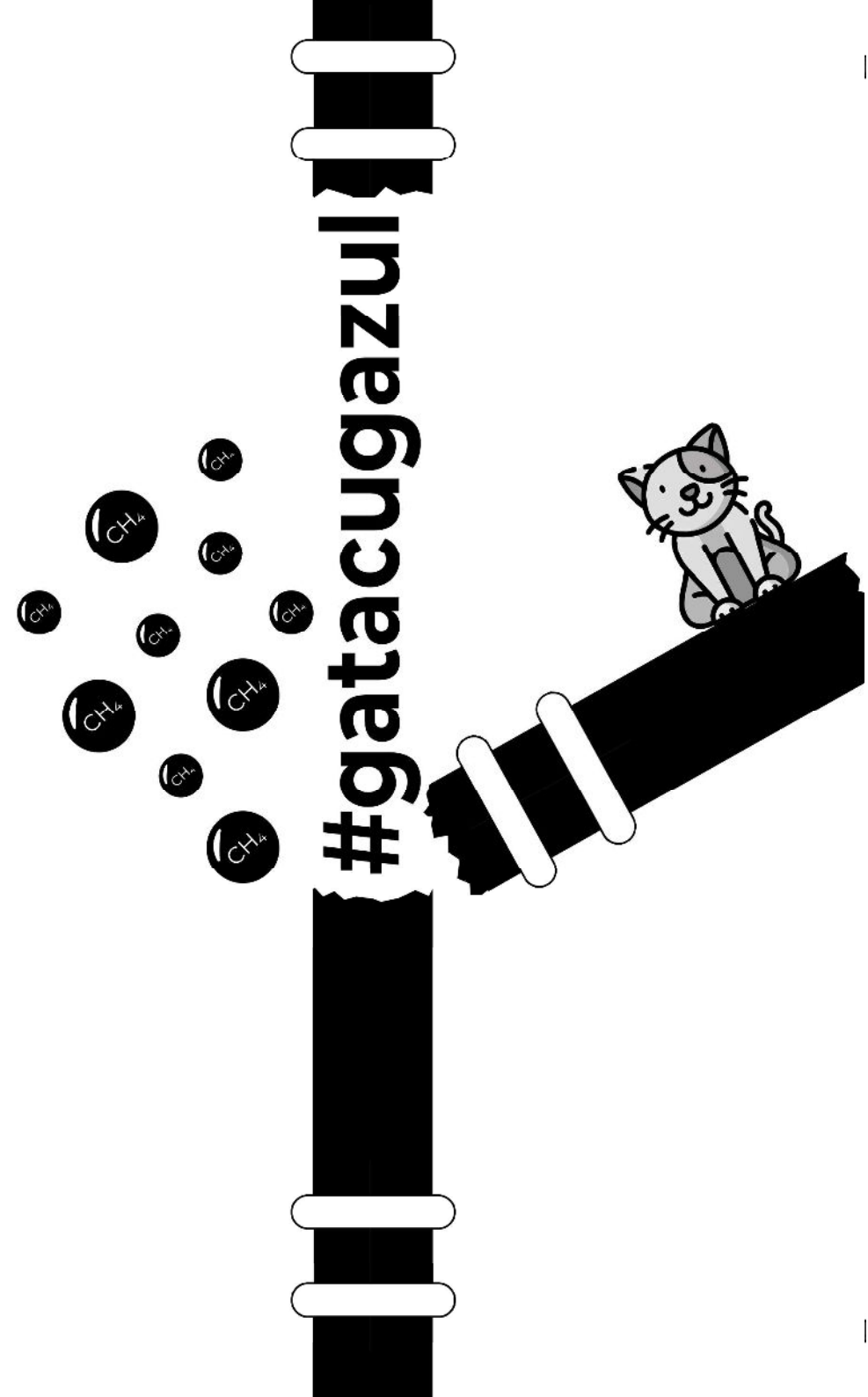
Colectivul Gastivists este o echipă mică de oameni motivați, activi într-o varietate de lupte legate de climă și opresiune din diferite țări. Ne propunem să sprijinim grupurile locale care luptă cu noua infrastructură de gaze și să facilităm fluxul de informații dintre acestea și ONG-uri. Vrem să creăm conexiuni între diferite grupuri din întreaga lume și să contribuim la dezvoltarea unei mișcări care va opri gazul și va duce la o tranziție energetică.

În timp ce opoziția față de infrastructura gazelor este punctul nostru de plecare, luptele în care suntem implicați se intersectează cu probleme precum drepturile la proprietate, conflictele geopolitice, militarizarea și democrația energetică. Aceste lupte ne modelează munca și obiectivele. Recunoaștem că schimbările climatice sunt înglobate în sistemul capitalist neocolonial și în toate celelalte opresiuni pe care le provoacă acest sistem, cum ar fi rasismul, misoginia, homofobia și xenofobia.

Folosim gazul ca obiectiv pentru a lupta împotriva multor altor nedreptăți care sunt perpetuate de industria combustibililor fosili. Apelul nostru pentru justiție climatică este, de asemenea, un apel pentru dreptate pentru toate grupurile oprite. Ne concentrăm pe activismul de la bază, datorită potențialului pe care îl are de a crea cu adevărat noi spații, dialoguri și moduri de lucru care provoacă sistemul. Și ne concentrăm pe emoțiile cauzate de criza climatică pentru că simțim că doar discutând despre ele putem să ne întâlnim cu adevărat.

În pragul oricărui viitor posibil ne revendicăm contribuția colectivă.

Contact:
ani@gastivists.org
facebook.com/gastivistsRo

Fracking-ul și forajul de zădărnicesc comunitățile, de obicei violent, și distrug mediul înconjurător. Conducele dau prilej militarizării și iscă conflicte geo-politice. Regimurile autoritare, inclusiv Rusia, sunt susținute de exportul de gaze.

Oprirea gazului ar ajuta comunitățile să-și recupereze pământul, libertatea și puterea. Bani ar putea merge înapoi în comunitățile noastre, în loc să se îndrepte către profitul corporațiilor sau către regimurile autoritare și cuferele lor de război.

Grijă față de lumea înconjurătoare

Trăim deja într-o lume afectată de schimbările climatice. Sistemele de energie regenerabilă descentralizate sunt sisteme mai reziliente în fața schimbărilor climatice decât cele centralizate. Energia produsă la scară mai mică, în baza resurselor accesibile local este energie produsă cu grijă față de lumea înconjurătoare.

Aerul, apa și solul mai curate și un sistem energetic conceput pentru a satisface nevoile oamenilor, nu pentru a maximiza profitul, vor însemna comunități mai sigure și mai sănătoase.

Societățile care sunt pregătite să aibă grijă una de cealaltă, indiferent de ceea ce va aduce viitorul, aceasta este o lume pentru care merită să lupti.

mai vulnerabile), casele se vor menține calde și comunitățile vor fi protejate de prețurile fluctuante ale gazelor.

Locuințe sociale

Nu putem vorbi de încălzirea locuințelor, dacă locuințele nu există. E nevoie urgentă de locuințe sociale în orașele supra-aglomerate, care să fie alocate corespunzător celor mai vulnerabili dintre noi. Nu există justiție climatică fără justiție locativă.

Mai mult, stăm deja prost pe plan local când vine vorba de locuințe pentru toți și toate. Pe plan intern avem oameni care au nevoie de acest sprijin. În același timp, este nevoie de o viziune de viitor, având în vedere și valul de refugiați care vor fugi de dezastrelor climatice din sudul global, refugiați pe care trebuie să îi primim în locuințe, nu în corturi permanentizate sau la granițe închise.

Tranziție justă

Ne place sau nu, epoca combustibililor fosili se va sfârși.

În loc să o lăsăm totul pe ultima clipă și să creăm condițiile perfecte pentru sărăcia a milioane de oameni, ar trebui să începem CHIAR ACUM cu o tranziție gestionată care protejează drepturile și

mijloacele de trai ale lucrătorilor. Această tranziție presupune oprirea imediată a gazelor și înlocuirea lor cu alternative regenerabile.

Oamenii au puterea

Extragerea, distribuția și arderea gazelor conduc întotdeauna la violență și opresiune.

CUPRINS

INTRODUCERE	2
GAZUL NU E CURAT – E O MINCIUNĂ MURDARĂ (*ȘI PROFITABILĂ PENTRU UNII) . . .	6
EUROPA NU POATE PRETINDE CĂ LUPTĂ ÎMPOTRIVA SCHIMBĂRILOR CLIMATICE . . .	17
DISCURSUL PUBLIC AL GAZELOR DIN ROMÂNIA	18
ROMÂNIA JOACĂ ȘI EA LA ROATA FOSILĂ A NOROCULUI:	18
GAZODUCTE ȘI EXPLOATĂRI NOI ÎN ROMÂNIA	22
MAREA NEAGRĂ.	26
MEDIUL MARIN ȘI CONFLICTELE GEO-POLITICE	30
VIITORUL ESTE SINDICAL	33
REZISTENȚA ESTE INTERNAȚIONALĂ! . . .	36
VIZIUNEA NOASTRĂ	39

INTRODUCERE

Trăim vremuri dificile. Deseori e greu să ne uităm la ele. Criza climatică se face resimțită puțin câte puțin și la noi. Și dacă nu în formele ei cele mai evidente, ea apare sub forme sporadice, care au potențialul să ne facă mult mai anxioși decât să ne mobilizeze conștient împotriva surselor ei. Criza climatică devine acest monstruleț din cameră, inabordabil, dar sufocant. Pentru că prezența lui ne forțează să ne uităm în oglindă și să ne simțim într-o neputință completă de a-l scoate afară pe ușă. Așa că, cât timp încă se poate, pare mai ușor să nu identificăm prezența lui, căci, uite, nu e așa de cald afară, uite la noi nu ard pădurile, uite, la noi nu sunt urși polari care-și pierd casele... Atâta timp cât nu mă afectează pe mine, prezența lui e percepută temporar când mă forțează să-i fiu martoră.

Și nu mă apropii de el, și nu mă apropii de el, pentru că el e Criza, cu C mare.

Singura formă de interacțiune cu Monstrulețul din cameră pare să fie posibilă doar dacă aducem toate datele pe masă și înțelegem că e un monstruleț cu istoric, cu mâini specifice, cu planuri de viață... Mai mult, e un monstruleț care poate fi înțeles: e ceva care îl determină să ardă păduri, să polueze aerul sau să inunde pământuri. Deci putem sta de vorbă cu el.

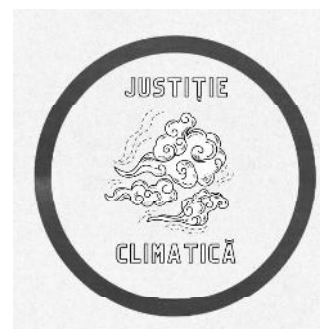
Acesta este un proces de desfacere a Crizei Climatice în ceva abordabil, de noi, aici și acum. Aceasta este însă doar o rută.

Suntem bombardați cu date tehnice legate de cât de rea este situația și asta face informația să-și piardă esența. Ca atunci când spunem pe repeat un cuvânt până nu mai sună a nimic:

VIZIUNEA NOASTRĂ

Suntem motivați nu numai de urgența de a pune capăt gazului – și epocii exploatării combustibililor fosili – ci și de viziunea unui sistem energetic conceput pentru a satisface nevoile oamenilor, pentru a-i face mai autonomi și pentru pace.

O lume fără gaz înseamnă...

Justiție Climatică

Trebuie să rămânem sub pragul de 1,5 grade Celsius încălzire globală pentru a evita cele mai grave consecințe ale crizei climatice, precum scăparea de sub control a creșterii temperaturii.

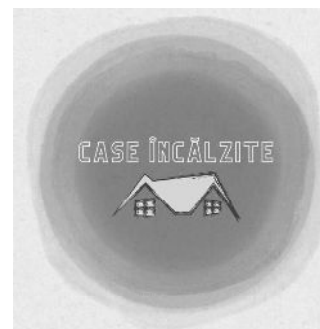
Gazul este un combustibil fosil care emite metan, un gaz cu efect de seră extrem de periculos și puternic, care, pe parcursul a 20 de ani, poate pârjoli planeta de până la 105 ori mai mult decât CO₂-ul.

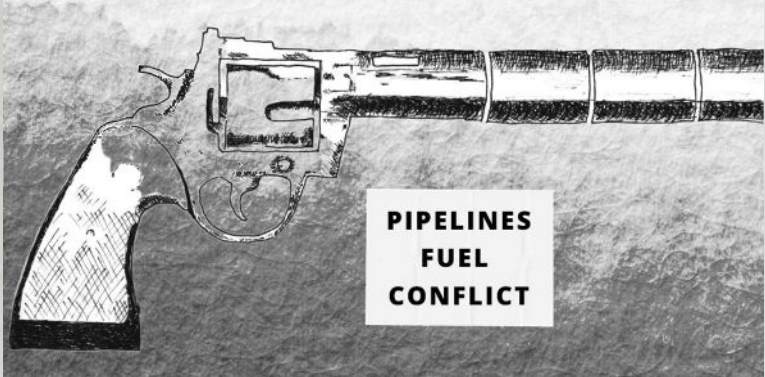
Oprirea gazului ne-ar aduce cu un pas mai aproape de justiția climatică.

Case încălzite

A ne elibera de sărăcia energetică înseamnă a nu mai pune oamenii să aleagă între a mânca sau a-și încălzi casele.

Prin încurajarea rapidă a sistemelor de energie regenerabilă și a măsurilor de eficiență energetică, cum ar fi pompele de căldură și izolarea locuințelor (începând cu cele

PIPELINES
FUEL
CONFLICT

Gaz metan, gaz metan, gaz metan, gaz metan, gaz metan, gaz metan, gaz metan, Criză, criză, criză, criză, criză, criză, criză, criză, criză, criză, criză, criză, criză, criză,

de aceste activități. Când oamenii și-au pus prima dată problema încălzirii globale într-un format organizat, au făcut conferințe și summit-uri în care au stabilit diferite obiective climatice limită: peste aceste nivele să nu trecem, sub aceste nivele să stăm etc. Și s-au tot făcut liste cu ce poluează mai tare, cu ce emană CO2 mai mult, ce încălzește atmosfera, la ce trebuie să ne uităm.

...și această zină nu poate face excepție de la asta. Pentru că e rău. Și e timpul să stăm la masă cu acest rău. Dar vrem să credem că ne ținem de mână și că datele tehnice devin rute de explorare, mai mult decât bombardament, devin încăperi ale aceleiași structuri, devin forme de înțelegere pe diferite nivele. E un robinet mare în Marea Neagră care trebuie oprit. Și vrem ca această zină să ofere o înțelegere asupra puterilor aflate în joc. Cea mai mare însă, suntem Noi! <3

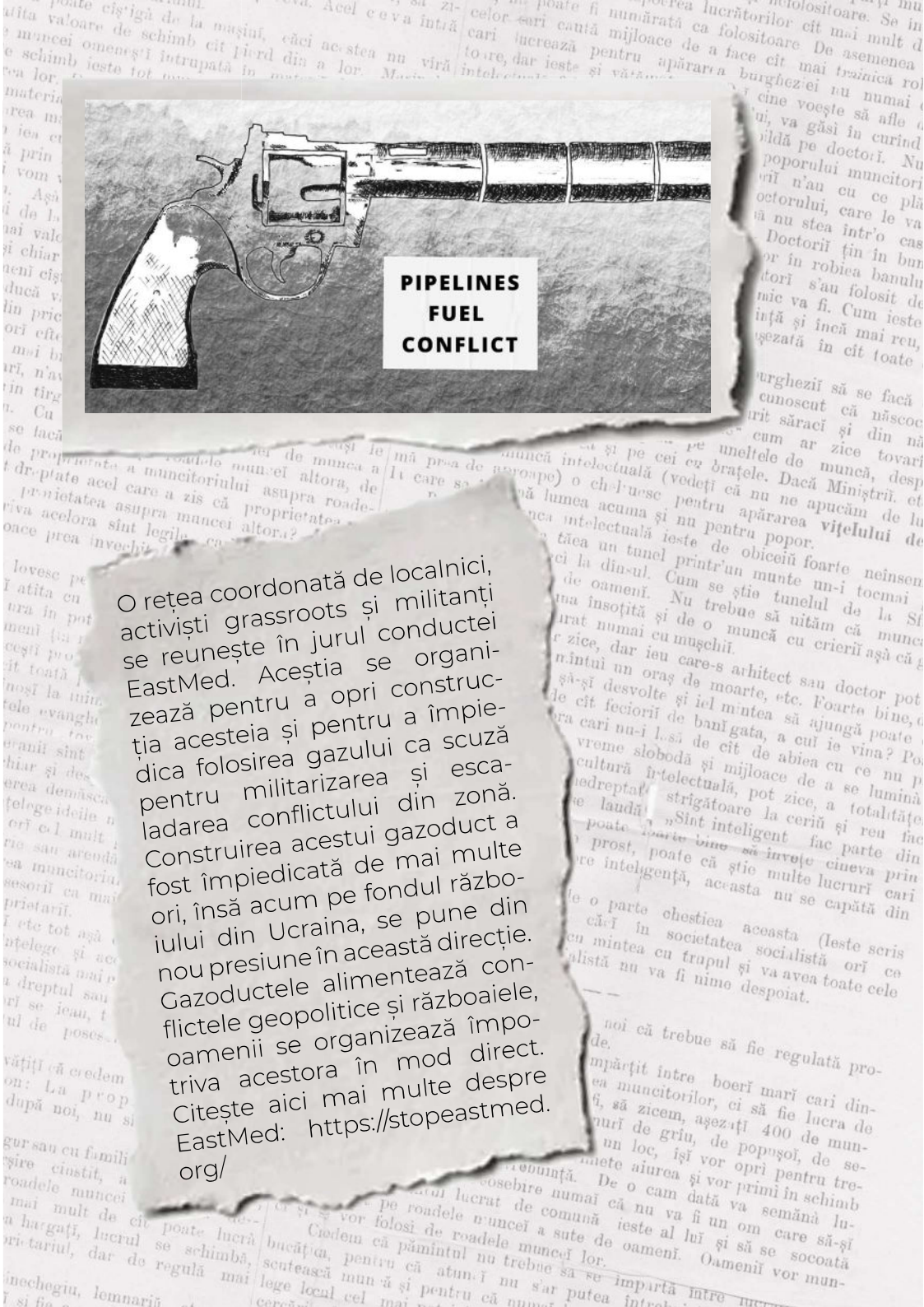
Betonul, barajele pe apă, defrișările în masă, exploatarea de petrol, arderea cărbunilor, plasticul, exploatarea de gaze fosile, industria de carne, deșeurile nereciclate... Am putea enumera aproape tot ce ne înconjoară.

Când vorbim de criză climatică, vorbim de cum industriile și modul de viață al oamenilor încălzesc atmosfera prin emisiile cu efect de seră degajate

Respirăm. Nu e ușor să ne uităm la toate acestea deodată. Și chiar și acestea sunt auzite parțial, luate în calcul uneori trunchiat și încă ne certăm pe liste.

Așa că am luat apoi listele și am spus să prioritizăm ce

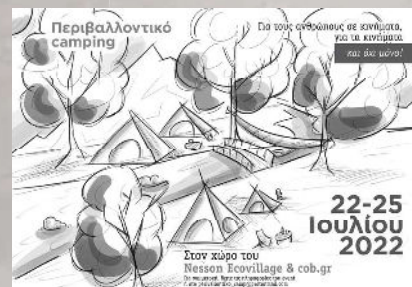
O rețea coordonată de localnici, activiști grassroots și militanți se reunește în jurul conducerii EastMed. Aceștia se organizează pentru a opri construcția acesteia și pentru a împiedica folosirea gazului ca scuță pentru militarizarea și escaladarea conflictului din zonă. Construirea acestui gazoduct a fost împiedicată de mai multe ori, însă acum pe fondul războiului din Ucraina, se pune din nou presiune în această direcție. Gazoductele alimentează conflictele geopolitice și războaiele, oamenii se organizează împotriva acestora în mod direct. Citește aici mai multe despre EastMed: <https://stopeastmed.org/>

poluează mai tare și să stabilim obiective clare pentru acele producții/industrii. Și uitându-ne la exploatarea de combustibili fosili, una din industriile cu cele mai mari emisii de CO₂, am întins degetul aprig spre cărbune ca fiind cel pe care trebuie să îl eliminăm complet din circuitul resurselor noastre. Un viitor fără cărbune a început încet să se contureze ca posibil. Și deși pe aceleași liste apăreau atâtea altele, nu în toate domeniile s-au aplicat încă măsuri (vezi industria cărnii).

Gazul de exemplu, doar pentru că era mai jos pe listă, a început să fie căutat mai des ca înlocuitor la cărbune, deși era și el categorisit ca poluant. L-au promovat chiar ca „gaz natural” deși e tot un combustibil fosil. Întotdeauna industria a vrut să-l curețe și să-l prezinte ca pe o resursă curată, deși procesul de exploatare e la fel de dăunător ca cel al petrolului:

forări de mari adâncimi, cu scurgeri semnificative de gaze și cu impact asupra comunităților locale, cu arderi poluante, cu scurgeri pe tot procesul de producție de la punctul de exploatare la consumator și cu conflicte între țări (deseori armate) asupra monopolului pe piața economică. Mai mult, în cercetările recente s-a arătat chiar că gazul, fiind 90% gaz metan, atunci când se scurge direct în atmosferă este de fapt mai poluant decât CO₂-ul, având capacitatea de încălzire a planetei cu de 84 ori mai mult pe o durată de 20 de ani. Deci, metanul este mult mai problematic decât CO₂-ul. Dar pe listele noastre mereu am pus gazul metan ca emițător de CO₂ pentru că, atunci când îl ardem, asta emite. Industria gazelor a ascuns faptul că scurgerile lor sunt deseori incalculabile: și deci ar trebui să ne preocupe cât metan ajunge de fapt în

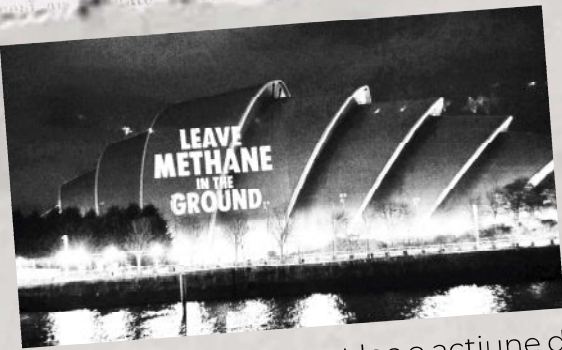
Grecia: tabără activistă despre climă și gaz. Activiștii din Grecia se împotrivesc proiectelor de LNG propuse în vederea importului de gaze de șist din SUA, solidarizându-se cu comunitățile indigene ale căror surse de apă sunt contaminate de aceste exploatare. O primă tabără a avut loc în intervalul 22-25 iulie, fiind doar un punct de pornire pentru acțiuni și inițiative mai largi.

În Torino s-a organizat Climate Social Camp. Organizațiile grassroots din Italia s-au adunat să discute situația juridică a gazoductului TAP, să riposteze față de aceste proiecte colonialiste și să reziste construirii de noi proiecte de import, la fel de controversate. Mai multe detalii: <https://www.climatesocialcamp.com/dettagli-dell-evento>

REZISTENȚA ESTE INTERNAȚIONALĂ!

Activiștii de mediu și cei preocupați de justiție climatică, de o mai directă democrație sau de dreptate ecologică și locativă se adună peste tot. De la prezența la summit-uri internaționale la crearea de spații de debateră dedicate climei și problemelor sociale și până la rezistența activă împotriva militarizării contextelor locale, oamenii se adună și spun NU industriei combustibililor fosili și proiectelor noi de gaze.

La COP26 Glasgow a avut loc o acțiune de proiecție clandestină. Pe clădirea conferinței au fost proiectate mesaje privitoare la lupta împotriva gazului și infrastructurii acestuia. Luând în calcul că în cadrul conferinței erau mai mulți reprezentanți ale companiilor decât ale oricărei alte țări, activiștii au demonstrat pe străzile din Glasgow. Aceștia au organizat un contra-summit cu discuții despre mișcările de protest și campaniile de organizare din diverse comunități. De asemenea, au boicotat clădirea oficială a COP-ului cu mesaje la adresa metanului scurs în atmosferă prin exploatare, criticând prezentarea gazului ca resursă verde.

E o luptă care ne arată că deși venim împreună să stabilim cum ne scoatem din impasul unei crize climatice tot mai evidente, interesele de profit al unor industrii și oameni de afaceri sunt cele care se îngheșuie pentru viitorul lor posibil.

Vom analiza în această zină cum funcționează Producția de Viitor bazat pe industria gazelor și vom căuta moduri de a produce noi viitorul nostru posibil. Dar mai întâi despre gaz.

Pentru că identificăm gazul ca o resursă care ne modernizează localitățile și ne oferă confort în case, e greu să ne confruntăm cu ideea că este unul din cei mai mari poluatori. S-au dus lupte imense pentru recunoașterea acestei probleme: gazul a fost prezentat ca o soluție verde-curată, apoi ca o soluție de tranziție și acum ca o temporaritate necesară. Timp în care s-au avansat mega-proiecte de exploatare și transport, cu infrastructură masivă traversând sute și mii de kilometri, mai multe localități au fost conectate la gaz și s-a creat mai mult profit. De fapt sunt aceiași actori care vor să se mențină la putere în timp ce planeta arde. Efectiv – gaz pe foc. Să recunoaștem că gazul este unul din principalii factori ai crizei climatice, ne pune în fața acestor ani de minciuni și speranțe create pe baza lor, în fața faptului că sărăcia nu a fost depășită, ci doar s-a deghizat în bogăție temporară.

GAZUL NU E CURAT – E O MINCIUNĂ MURDARĂ (*ȘI PROFITABILĂ PENTRU UNII)

CO₂: Gazul emană CO₂ pentru că este un combustibil fosil. Când îl ardem poluăm.

CH₄: Gazul se scurge pe tot parcursul procesului de producție: de la forare la consumator. Gazul conține 90% metan:

practic industria scurge metan direct în atmosferă. Acesta e cu 84% mai poluant decât CO₂-ul pe o durată de 20 de ani. (Fig. 1)

Și zicem, „bine-bine-dar... dacă am eliminat cărbunele din ciclul nostru de producție, cel mai mare emițător de CO₂, am eliminat majoritatea CO₂-ului calculat în atmosferă de la industria combustibililor fosili, nu? Deci care e problema

→ deblocarea economică a zonelor mono-industriale gazeifere

Sindicatul pot fi încă unele muncitorilor dacă ele sunt organizate de jos în sus, la locul de muncă, integral pentru nevoile celor mulți și mai puțin pentru interesele capitalului și în vederea susținerii patronatelor.

Sindicatul trebuie să susțină oamenii. Această susținere trebuie să aibă la bază cel puțin următoarele aspecte:

→ nevoile reale ale oamenilor: de a avea un job și după închiderea industriei combustibililor fosili (care e certă pe fondul crizei climatice, doar că patronatele o târăgănează, pentru că: bani)

→ e în interesul patronilor să țină oamenii la joburi până în ultimul moment și apoi să anunțe falimentul și să îi lase fără opțiuni, și gata

→ muncitorii știu cel mai bine alternativele energetice locale. Deseori sunt oameni supra-calificați pentru pozițiile lor și sunt înlăturați din

procesul decizional și de la distribuirea resurselor

→ muncitorii știu cel mai bine cât de poluantă este producția (de exemplu când forau și dădeau de gaz și ardeau zile în șir cantități colosale)

→ muncitorii știu cel mai bine care sunt dificultățile și provocările industriei (de exemplu, ce se ignoră pentru că nimănui nu îi pasă)

→ mândria simțită deseori de muncitorii din industria exploatarea pământurilor este justificată. Orașe întregi au fost construite pe spinarea lor. Ne trebuie însă acum, o viziune nouă asupra industriei, care să nu ignore efortul depus de oameni, să aprecieze sacrificiile făcute de aceștia și să îi susțină în vederea schimbării.

Suntem solidari cu muncitorii și muncitoarele din industria gazelor. Este terifiantă ideea că aceste locuri de muncă trebuie reconfigurate sau realocate altor sectoare, dar e important să nu lăsăm aceste procese doar pe umerii celor care până azi au produs energia de care avem nevoie cu toții.

schimbare să întâmpine piedicile cele mai dure: nu doar industria ni se opune, ci ne opunem noi, unii altora.

Suntem conștiente de asta. Însă știm că schimbarea nu a venit niciodată ușor și fără costuri. Trebuie să regăsim sentimentul de comunitate, de satisfacere a nevoilor la nivel local și descentralizat. Trebuie să credem că este posibil să nu lăsăm pe nimeni în urmă. Înainte să ne uităm la modele de rezistență din afară, la felul în care se încheagă comunitățile, vrem să menționăm încă un sector în care ni se folosesc uneltele împotriva noastră.

Sindicatul muncitorilor au fost, la bază, puterea oamenilor care lucrează. În timp, ele au sacrificat nevoile oamenilor în fața intereselor patronatelor și și-au pierdut profund din credibilitate. Acum, pe fondul acestei lupte pentru viitorul energetic, în condițiile obiectivelor climatice, industria gazelor fosile va folosi (și folosește) sindicatele tot în interesul propriu. Sindicatul vor lupta acum pentru "a nu opri producția și a lăsa oamenii fără locuri

de muncă", prezentându-se drept apărătoarele intereselor muncitorilor. Oamenii, îngrijorați pe bună dreptate de viitorul lor, se vor lăsa din nou seduși de sindicalism și vor crede în forța lui de a lupta împotriva celor care vor să le desființeze locurile de muncă (împotriva activiștilor; cum spuneam mai sus, revolta lor va fi eronat direcționată).

Adevăratele interese ale muncitorilor sunt „de a nu fi lăsați pe drumuri” și „a avea un job pentru ziua de mâine”. Dacă în contextul crizei climatice „a desființa locurile de muncă” devine necesitate, sindicatele ar trebui să militeze pentru:

→ reconversia profesională a oamenilor cu costuri acoperite integral de patronate

→ utilizarea resurselor din PNRR pentru asigurarea viitorului muncitorilor și muncitoarelor din industria gazelor fosile

→ reconfigurarea de urgență a scopului industriei în baza unor decizii colective (luate de cei și cele care lucrează) - de exemplu, noi întreprinderi ale infrastructurii energetice

că am mutat producția pe gaz? Gazul emană jumătate din cantitatea de CO₂ a cărbunelui!” Veștile proaste arată cam așa: rata de scurgeri cumulate din ciclul de viață al gazului, luând în calcul scurgerile de metan din industrie, este semnificativ mai mare la gaz decât la cărbune și motorină. (Fig2)

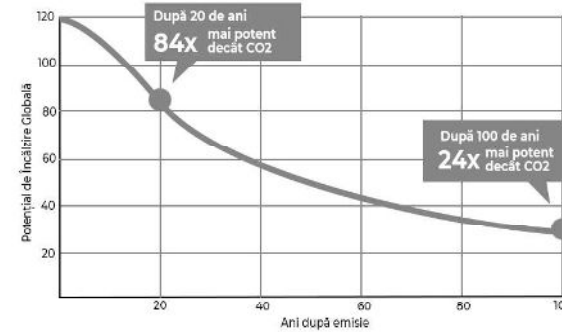

Fig. 1 Potencialul de încălzire globală a metanului comparat cu cel al CO₂-ului.

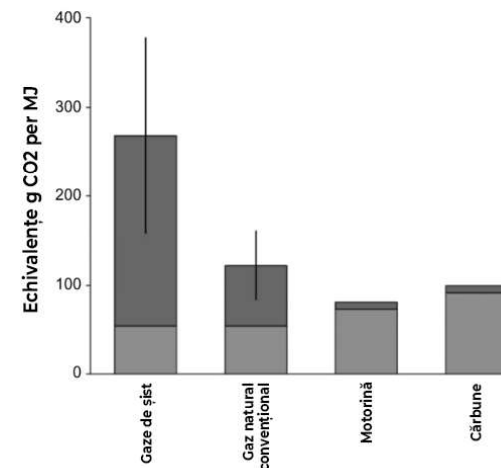

Fig. 2 Amprelele de gaze cu efect de seră ale gazelor de șist, gazelor naturale convenționale, petrolului și cărbunelui, exprimate în g echivalent CO₂ per MJ de căldură produsă. Note: Galben indică emisiile directe și indirecte de dioxid de carbon. Roșu indică emisiile de metan exprimate ca echivalent CO₂, folosind un potențial de încălzire globală de 86. Liniile verticale pentru gazele de șist și gazele naturale convenționale indică intervalul

probabil de emisii de metan. Emisiile de dioxid de carbon pentru toți combustibilii și pentru metanul de la gazele naturale convenționale, motorina și cărbunele sunt ca în Howarth și colab. Estimarea medie a emisiilor de metan a gazului de șist este considerată ca 12% pe baza lui Schneising și colab., așa cum se discută în text.

Gazul poate părea incolor, dar dăunează mediului nostru.

Forajul pentru gaz dăunează naturii provocând eroziune, perturbând fauna sălbatică, provocând uneori cutremure și poluând mediul. Conductele de gaz fragmentează habitatele vieții sălbatice, iar instalarea lor presupune traversarea a mii de kilometri de pământ, de zone protejate, zone locuibile sau zone agricole importante. Scurgerile de gaz poluează aerul, apa și pământul local, ucigând fauna sălbatică și dăunând sănătății oamenilor, pompând metan în atmosferă.

Subliniem totuși că responsabilitatea de a nu mai arde gaz nu e individuală! În România doar 26% din producția de gaz este folosită în locuințe. Restul e folosită în industrie și companii. Trebuie schimbat un sistem mai larg de producție și consum pentru a nu mai polua. Nu este cazul să punem tot pe umerii noștri necesitatea schimbării! Economia de tip capitalist oricum nu ne permite această alegere.

Arderea gazelor contribuie la încălzirea globală numai decât, poluează aerul și emite funingine neagră care contribuie la topirea gheții arctice. Arderea gazelor în interiorul casei poate face aerul din interior de până la cinci ori mai murdar decât aerul din exterior, îmbolnăvind oamenii și provocând riscuri de astm pentru copii.

Când cercetările despre efectele metanului asupra încălzirii globale au ajuns în sfârșit la comisiile despre climă în 2021, acestea au anunțat **cod roșu pentru umanitate**. Cu metanul la cote crescute îngrijorător în ultimii ani, nu se mai poate ignora necesitatea reducerii sursei acestuia. Dovezile „sugerează cu tărie că atmosfera nordică se află în mod covârșitor la originea emisiilor antropice de CH₄ – metan”¹.

Rusia este încă principalul furnizor de gaz al Europei – mii de scurgeri de petrol

¹. Raportul IPCC 2021 – Grupul inter-guvernamental de experți în evoluția climei al Națiunilor Unite

VIITORUL ESTE SINDICAL

Am văzut cum își construiește industria gazelor fosile viitorul. Și am arătat cum afectează acestea în mod direct mediul și cum gazul contribuie la criza climatică actuală, dar și la conflictele geo-politice curente. Ne-am uitat la minciunile pe care se bazează toate acestea și la cum politicienii se alătură în mod hotărât planurilor de viitor ale capitalului, fiind atent coordonați (și corupți) de industria de lobby. Această coordonare de sus în jos a viitorului nostru atât energetic, cât și de mediu și social, este extrem de distructivă.

Însă când ne opunem acestui viitor industrial, cine suntem noi? În România nu avem (încă) o mișcare activă de mediu, ci grupuri sporadice, cu subiecte mai mult sau mai puțin fixe, cu putere mai mare sau mai mică de presiune asupra factorilor decidenți și cu o agendă comună destul de subțire.

O masă critică este necesară, însă vulnerabilitatea energetică în care se află

oamenii și lipsa unor alternative viabile îngustează capacitățile de imaginare a altui viitor decât acela care ni se pregătește. A dezvălui aceste mecanisme descrise în paginile anterioare poate să lase oamenii mai mult consternați decât activați, mai mult alienați decât revoltați. Dar trebuie să ne revendicăm dreptul de a fi în revoltă și dreptul de a ne construi noi înșine viitorul, și nu doar cu un vot o dată la patru ani. Revolta este o unealtă a oamenilor și ea nu trebuie lăsată în mâinile aceleiași propagande a statului și capitalului

Ne îngrijorează însă faptul că revolta apare în schimb altundeva. Atunci când cineva zice „gata cu gazul, căci, iată, sunt argumente”, oamenii se revoltă împotriva celor care vor și propun alternative la gaz. Asta este o dovadă că oamenii li s-a furat viitorul, lăsându-i cu o singură imagine posibilă și nu își mai imaginează nimic altceva. Combinația de frustrare, neîncredere și sărăcie face ca mobilizarea pentru

să-și consolideze controlul asupra rutelor de distribuție a gazului spre vest și să elimine potențiala competiție energetică ucraineană, întărind și mai mult dependența europeană de gazul rusesc. În mass-media mainstream gazul fosil este prezentat fie ca un factor al păcii, fie ca un factor al conflictului din regiune, păstrând o singură perspectivă de analiză: securitatea națională. Se pun în valoare astfel interesele naționale și naționalismele concurente în zonă, esențializând identitățile etnice. Nu mai este vorba despre gaz, ci despre securitate și „ai noștri”. În articolul lor, San-Akca, Sever și Yilmaz, menționează și că atunci când vine vorba de statele dependente de import, ele sunt mai precaute în sprijinirea „rebelilor”, chiar și în statele sărace în resurse. Aceste dinamici de putere din 2014 ar trebui să ne fie lecturi obligatorii acum că România vrea să exploateze în Marea Neagră. Care vor fi

„rebelii” noștri și cum vor fi ei susținuți discursiv de Rusia? Dacă diferențele etnice nu ar putea fi, în acest caz, motorul unui conflict, ce ne va separa și ne va face să ne sărim la gât unii altora? Fascismul rusesc, mascat tocmai în termeni de „anti-fascism” în cazul Ucrainei, trebuie demascat pentru a nu indica țapi ispășitori și în alte teritorii.

Gazele fosile, ca petrolul, alimentează războaie și conflicte geo-politice.

Scopul acestei zine nu este de a face o analiză detaliată a invaziei rusești în Ucraina, însă nu puteam să nu subliniem cum interesele din spatele acestei agresiuni se bazează și pe necesitatea monopolului asupra pieței gazelor, în timp ce la suprafață se vorbește despre „denazificare” și identități.

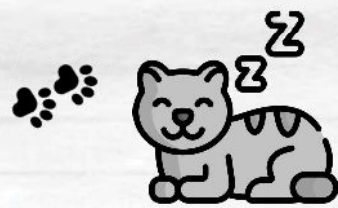
și gaze au loc în fiecare an aici. Din dorința de independență față de gazul rusesc, și accelerat odată cu războiul din Ucraina, Europa construiește acum mai multă infrastructură transfrontalieră, pentru a încuraja producția de gaze pentru propriul consum și a o importa urgent. Producția poluantă are loc evident în afara Europei: în Azerbaijan, Georgia, Cipru, Mozambic; iar de acolo toate țările din

Est trebuie să se alieze la aceste noi ‘subite’ nevoi și să construiască infrastructura necesară ca vestul Europei să aibă gaz. Mai mult, acolo unde nu sunt forări, sunt instalate terminale LNG²

2. Terminale de gaz natural lichefiat, pentru a putea transporta gazul pe mare (ca alternativă la gazoducte)

Și până să trecem să vedem cum joacă România pe această piață de producție-exploatare, să analizăm puțin cam care sunt miturile din jurul acestui subiect și ce forțe continuă să împingă aceste versiuni de viitor mai departe.

Gazul este un combustibil curat, verde, emănând rata cea mai mică de CO₂ dintre toți combustibilii fosili. De aceea este viitorul energiei noastre!

Gazul este exploatat **temporar**, pentru a face tranziția de la energie bazată pe combustibili fosili la energie verde

Gazul este 90% metan și metanul captează căldura în atmosferă de 86 de ori mai mult decât CO₂-ul. Nici un combustibil fosil nu este verde! Viitorul energiei noastre trebuie să fie bazat pe regenerabile, sau nu va fi deloc.

Să vrei să începi noi giga-proiecte de exploatare a gazului în surse noi, cu noi mega-infrastructuri în care se scurg miliarde de euro, înseamnă să te angajezi într-un viitor legat de gaz. Nu este nimic temporar în asta. Noile exploatări vor produce gaz abia în câțiva ani, timp în care gazul nu va mai fi profitabil pe piață! Noua infrastructură de gaz va trebui rapid dezafectată, lăsând active blocate și conducte ruginite. Prin urmare, această suprainvestiție ar avea ca rezultat foarte multă infrastructură lăsată în paragină și o risipă de bani ai contribuabililor care va fi suportată de cetățeni.

Acest discurs al temporarității este menit pentru a deturna investițiile cruciale necesare pentru a adopta o energie 100% regenerabilă și este un discurs capcană care încetinește acțiunile urgente privind schimbările climatice.

abundență în cadrul speciilor, pierderea de spațiu pentru ecosisteme și habitate și schimbări de mediu în cadrul ecosistemelor și habitatelor. Nu există încă studii care să analizeze ce impact au proiectele de gaze pentru mediul marin din Marea Neagră. Însă peste tot în lume unde se exploatează în larg, acest impact se poate vedea și a spune că nu există studii pe Marea Neagră nu înseamnă că este permisibil un asemenea proiect.

Înțelegem urgența în fața căreia ne situăm în ceea ce privește alternativa la gaz odată cu începerea războiului din Ucraina. Însă pista de a exploata gaz în puncte noi este cât se poate de falsă. Cu aceeași urgență legislativă s-ar fi putut constitui un demers pentru eoliene în larg sau s-ar fi putut accelera energia bazată pe surse regenerabile, descentralizând puterea de decizie și implementare în mâinile inițiativelor locale. Dar ne

aflăm din păcate în fața unor interese majore de a păstra industria gazelor fosile în viață, în loc să fie căutate cu adevărat soluții. Ne aflăm în fața unor demersuri de a ne scăpa de dependența de gaz cu mai mult gaz. Exploatând în Marea Neagră intrăm direct în competiție cu Rusia pe piața gazelor, asta în condițiile în care știm că Insula Șerpilor se află la mai puțin de 200 km de Neptun Deep și militarizarea în zonă este cât se poate de reală. Ce fel de independență este aceasta, dacă ea trebuie apărată cu arme?

În timpul ocupării Crimeei s-a văzut¹, dacă nu același interes, același efect: este în beneficiul Rusiei să încurajeze conflictele interetnice, poziționându-se de partea „rebelilor” pentru a provoca conflict acolo unde piața gazelor pare să-și croiască independența. Rusia caută

1. San-Akca B, Sever SD, Yilmaz S. - Does natural gas fuel civil war? Rethinking energy security, international relations, and fossil-fuel conflict. Energy Res Soc Sci. 2020 Dec.

MEDIUL MARIN ȘI CONFLICTELE GEO-POLITICE

În ultimele decenii, exploatarea zăcămintelor de petrol și gaze la mari adâncimi în mări și oceane a devenit o activitate industrială. Cu toate acestea, această expansiune nu a fost aproape niciodată însoțită de o legislație care să reflecte practicile moderne de conservare a mediului și nici grija pentru viețuitoare. România nu face excepție de la asta. **Avem nevoie de reglementări pentru evaluarea și monitorizarea mediului, pentru a defini habitate particulare și/sau specii cărora ar trebui să li se acorde o protecție specială și să limiteze zonele desemnate pentru activități industriale.**

Cu toate acestea, nu a existat încă un efort semnificativ pentru a reglementa niciuna din ariile menționate. Legea noastră offshore atât de dezbătută este în totalitate preocupată de aspectele economice, iar nu de impactul asupra mediului.

Sistemele biologice și viețuitoarele din adâncurile mării funcționează într-un ritm semnificativ mai lent decât în apele de mică adâncime. Multe specii care trăiesc la adâncime au de obicei rate metabolice scăzute, rate lente de creștere, maturitate târzie și durate lungi de viață. În unele habitate (de exemplu, gurile hidrotermale) speciile se pot recoloniza relativ rapid, dar în majoritatea celorlalte ecosisteme de adâncime, recuperarea poate fi foarte lentă. Aceste atribute fac ca speciile care traiesc la mari adâncimi să fie sensibile la factorii de stres antropici, având rezistență scăzută la perturbările cauzate de activitățile umane.

Operațiunile de extragere a petrolului și gazelor poate influența în mod negativ sau chiar distruge habitate, specii, populații, sau chiar ecosisteme. Impactul poate fi și pierderea în varietate și

Este necesar să exploatăm acum gazul pentru a ne câștiga independența de gazul rusesc, dat fiind contextul războiului din Ucraina

Independența de gazul rusesc este o dorință de ani de zile a Europei, nu doar de când a început războiul. A folosi războiul ca argument pentru urgență, înseamnă a exploata panica oamenilor pe de o parte, și a incita conflicte geo-politice pe de altă parte. Dacă independența energetică ar fi fost motivul principal pentru angajarea în proiecte de diversificare a surselor energetice, Europa de mult ar fi investit în energie verde, regenerabilă.

Nu putem scăpa de dependența de gaz cu mai mult gaz. Trebuie să spunem NU gazului rusesc, pentru a slăbi financiar războiul, și să spunem NU gazului în general. **Urgența este implementarea de alternative energetice locale, descentralizate, nu înlocuirea unui regim cu un altul.**

Mai mult, orice proiect nou de gaze aruncat acum la înaintare va necesita timp de proiectare-implementare de ani de zile: timp care ar putea fi folosit în proiecte pentru surse alternative și nu pentru mai mult gaz.

Din păcate, acesta este un discurs al viitorului mai profitabil pentru unii, pe termen scurt, iar nu al viitorului mai sigur pentru toți, pe termen lung.

Gazul este cea mai mai sigură și cea mai fiabilă sursă de energie

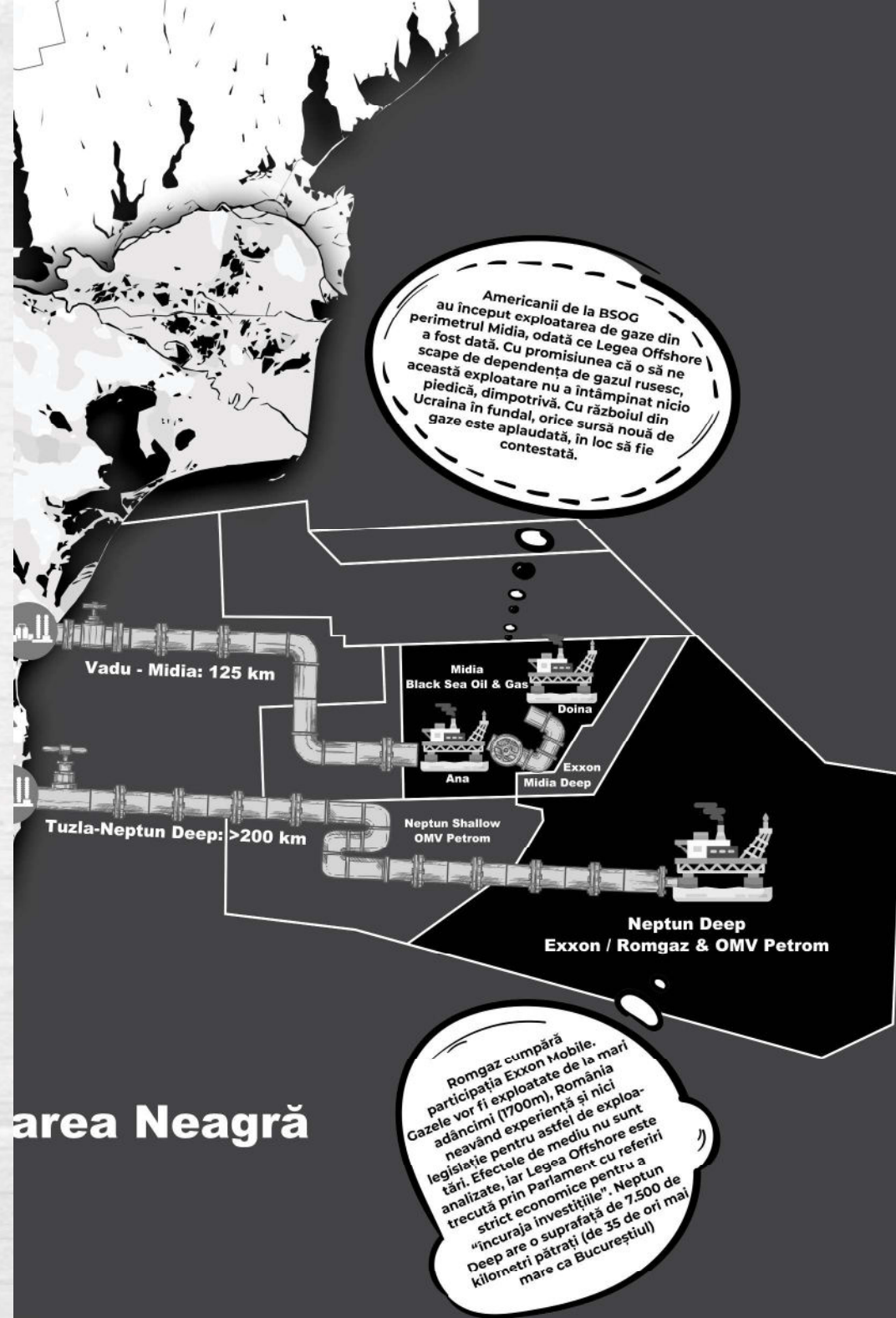

Sigură pentru cine? Fiabilă în ce fel?

Cursa pentru furnizarea de gaze pentru Europa alimentează conflictele, violența, represiunea și încălcările drepturilor omului. Oamenii se confruntă adesea cu un răspuns violent din partea statului și a aparatului de securitate al companiilor atunci când își exprimă îngrijorarea cu privire la gaze. În Mozambic forarea de gaz contribuie la violență, terorism și acapararea terenurilor, lăsând comunitățile locale sărace. În apele disputate ale Bazinului Levantine de lângă Cipru, guvernele israelian, turc și cipriot mențin zona într-o stare permanentă de conflict armat, fără să mai menționăm consecințele climatice ale explorărilor din jurul insulei. Peste tot unde se fracturează hidraulic după gaz, comunitățile indigene au și mai mult de suferit. În Marea Neagră peștii nu ne vor putea spune cât de nesigură este viața lor odată cu exploatarea gazelor de acolo, de la mari adâncimi, dar la Tuzla oamenii au ripostat cu privire la instalarea stației de tratare gaze, însă nu au fost ascultați. Gazul este o sursă sigură de energie – sigură pentru cine?

Marea Neagră

România

Aflate la distanțe mici atât de comunitățile locale, cât și de diferite rezervații naturale (ex. Rezervația Biosferă Deltei Dunării, Cheile Dobrogei, Recifii Jurasici Cheia, Complexul Razim Sinoe etc), stațiile de comprimare și tratare gaze de la Vadu și Tuzla au fost construite ignorând impactul social și de mediu pe care acestea le impune. Transformarea unor asemenea infrastructuri și poziționarea de importanță pentru mediu și ciuda unor situri de importanță pentru mediu și diversitate, arată puterea industriei gazelor asupra acestei zone

Podișor București

Tuzla - Podișor 308,3 km

Vadu Corbu Năvodari

Constanța Eforie Sud

Tuzla Costinești

Bulgaria

Gazele fosile pot fi înlocuite cu gaz „verde”

Lăsând la o parte implicațiile climatice, de militarizare și conflict, de colonizare și profit, de distrugere economică, infrastructura de gaze nu poate fi refolosită în viitor pentru așa-zisul „gaz verde”, hidrogen. Acesta se dorește a fi o formă de reinventare a proiectelor de gaze, însă studiile au arătat că hidrogenul nu este o soluție viabilă, și că mai puțin de 1% din hidrogenul produs este din resurse regenerabile, în timp ce restul este hidrogen amestecat cu gaze fosile. Hidrogenul este bazat deci tot pe extragerea de combustibili fosili din pământ. O soluție cât se poate de înșelătoare! Lăsam combustibilii fosili în pământ!

Știm că este greu să facem abstracție de discursurile acestea din spațiul public. Ele vin cu argumente care se ancorează în nevoia noastră de a avea un viitor sigur, cu atât mai mult cu cât războiul din Ucraina este atât de aproape, incert și înfricoșător. E greu să expunem dorința de profit a decidenților noștri, pentru că este extrem de greu să credem că sunt atât de mârșavi. Prioritizează profitul și nu oamenii aflați într-o stare de urgență. Și am văzut asta foarte clar la Pungești, la Roșia Montană și în criza Covid19...

Așa funcționează capitalismul la nivel global. Așa funcționează piața liberă atât de laudată. Așa funcționează colonialismul modern. E un întreg sistem economic, un sistem de negocieri macro-politice și de puteri împărțite unora mai mult ca altora, încât vine ca un tăvălug peste noi un viitor blocat în energie bazată pe gaze poluante. Și fără să aducem aceste elemente în discuție, riscăm să ne uităm doar la înveliș: urgența e războiul și deci căutăm gaz în orice altă parte. Noi credem că urgența suntem noi, oamenii, animalele, mediul și trebuie să căutăm alternative la gaz în orice fel posibil.

Ai auzit de Listele PIC? Sau PCI, în engleză?

Listele Patriarhale Incorporate in Capitalism? Haha

Nu. haha. Proiectele de interes comun!

Comun pentru cine?

PIC: UE are o listă de „proiecte de interes comun” (PCI list) care oferă proiectelor de energie un status prioritar (care de ex. accelerează astfel reglementările) și oferă milioane de euro pe acestea din banii publici. PCI conferă proiectelor o importanță europeană, deși proiectele ajung acolo în primul rând pentru că există interese private. Apoi, proiectele astfel susținute, se prezintă Guvernelor aproape ca un dat - punând presiuni politice externe pe reglementările locale, impunându-se deci viziunea de dezvoltare a necesității profiturilor companiei și mai puțin a necesității comunităților locale.

acesteia în beneficiul companiilor de exploatare: era nevoie de taxe mai mici pe veniturile suplimentare ale industriei și era nevoie să nu se pună condiția ca jumătate din producție să fie obligatoriu vândută pe piața internă, altfel spus, <<facilitați profitul companiilor de gaze pentru că oricum gazele din Marea Neagră nu sunt rentabile financiar pe termen lung. Acum, cât se mai poate, să se exploateze ieftin și la maxim>>

→ Legea offshore a fost modificată de urgență în mai 2022 la presiunea lobby-ului industriei gazelor, **sub pretextul războiului** din Ucraina. În contextul în care întreaga Europă are nevoie de surse alternative de gaz și se pune presiune pe zăcămintele din România, în ciuda crizei climatice curente, nu s-a nimerit să investească dacă totuși nu le iese profitul mult așteptat. Important este tot capitalul privat, nicidecum situația din criza economică și umanitară creată de războiul din Ucraina!

→ Nerentabilitatea economică a resurselor din Marea Neagră a fost nu o dată demonstrată¹. În contextul politicilor Green New Deal, Exxon Mobile se retrage din proiectul Neptun Deep, revizuiindu-și beneficiile. Politicienii noștri acuză, însă, legea offshore pentru plecarea companiei americane, ignorând piața volatilă a gazelor. Mai mult, aceștia cumpără participația companiei din perimetrul Neptun Deep, prin compania de stat Romgaz, promițând „siguranță energetică” și „independența de gazul rusesc”. Îngrijorările cu privire la efectele gazelor asupra climei și a beneficiilor financiare, pe termen lung, nu sunt niciodată discutate. Deși ar trebui să ne desprindem complet de viitorul energetic bazat pe gazele fosile, noi investim în el.

1. Studiu declic „Evoluția și perspectivele gazului fosil în România” <https://gaz.declic.ro/>, sau Profit.ro articole precum Un adevăr incomod pentru gazul din Marea Neagră <https://www.profit.ro/povesti-cu-profit/energie>

Percepția că legea offshore ar fi ostilă a fost creată de lobby-ul industriei combustibililor fosili și e o formă de presiune politică a capitalului vestic, față de țările estice, care ar trebui să ofere resurse, fără ca acestea din urmă să se poată prezenta ca parteneri economici egali în această relație colonialistă.

Stați cu noi, respirați adânc, mai este puțin pentru a cuprinde nivelul de dezvoltare a acestor mega-proiecte. După ce au călcat în picioare sute de kilometri, indiferent de ce au întâlnit în cale, vor să se întindă și în Marea Neagră, atât în larg, cât și în adâncime.

MAREA NEAGRĂ

În timp ce gazul azer și cel american importat de Grecia prin LNG se prezintă ca sursele alternative pentru gazul rusesc, BRUA se vrea a fi conectată și la sursele de gaze din Marea Neagră. În zona Neptun Deep (vezi hartă pag. 28-29) România vrea să cumpere participația Exxon Mobile, prin compania Romgaz, și să exploateze ea însăși la mari adâncimi gaze fosile. Iar în zona Midia, americanii de la BSOG au început deja exploatarea promițând livrarea de gaze pe piața internă.

Aceste noi exploataări nu sunt nici ele lipsite de

încălcări flagrante ale legislației și oricărei perspective verzi din punct de vedere energetic.

Sunt câteva probleme majore cu exploatarea de gaze din Marea Neagră:

→ Impactul social și de mediu nu este luat **niciodată** în calcul când se discută despre exploatarea de gaze de la mari adâncimi. Prioritare sunt gazul și industria.

→ S-a dat o lege specială, cu dedicație, și în acest caz: legea offshore. Legea offshore a României din 2018 a fost declarată OSTILĂ investițiilor din Marea Neagră și s-a marșat ani de zile pe modificarea

În ciuda faptului că, așa cum ziceam mai sus, comisiile de cercetare precum **IPCC**¹ au recunoscut în vara anului 2021 metanul ca fiind extrem de periculos pentru climă, în **lista PCI** din noiembrie 2021 au fost incluse cu toate acestea 20 de giga-proiecte de gaze fosile. România are 3 dintre acestea: 2 depozite subterane de gaze și proiectul gazoductului BRUA – care continuă să primească susținere europeană pentru exploatarea și exportarea gazelor din Marea Neagră în țările partenere. În România există opoziție și ONG-urile de mediu au fost vocale în privința necesității de a nu mai finanța din bani publici asemenea proiecte, insistând ca Planul Național de Redresare și Reziliență să nu le includă! Cu toate acestea, legea offshore se modifică pentru a permite

1. IPCC = este acronimul lui Intergovernmental Panel on Climate Change (română IPCC – Grupul interguvernamental de experți în evoluția climei)

exploatarea de gaze în Marea Neagră, gazoductul BRUA și părțile sale adiacente continuă să se construiască la viteză mai mare ca oricând, iar gazul este prezentat în continuare ca singura opțiune a unui viitor energetic 'sigur' pentru România.

Lobby (sau vocile cui se aud?): Companiile de combustibili fosili fac presiuni puternice asupra decidenților pentru a rămâne prezente și relevante în sectorul energetic. De exemplu, raportul Pipe Down* a dezvăluit modul în care un grup de companii de gaze influențează distribuția banilor publici din UE pentru proiectele pro-

Această influență înseamnă că, deși UE s-a angajat să-și reducă emisiile la zero net, încă se cheltuiesc miliarde din banii contribuabililor pentru sprijinirea proiectelor de infrastructură neviabile, pentru un combustibil pe care nu ne putem permite să-l ardem.

Un alt mecanism european profund influențat de lobby-ul pentru gaze fosile este **proiectul taxonomiei UE** de la nivelul Comisiei Europene privind finanțarea durabilă. Acesta numește gazul natural și energia nucleară ca alternative verzi de tranziție, și să le sprijine financiar, numindu-le „soluții verzi, regenerabile”. Scopul acestei liste se vrea a fi un limbaj comun și transparență în ceea ce privește investițiile sustenabile, precum și scăderea emisiilor

de carbon cu 50%. Însă propunerea de a include gazul și energia nucleară ca alternative verzi în acest sens, având în vedere gradul de poluare și impactul social și de mediu ale acestora, este de-a dreptul halucinantă. Taxonomia a fost votată în iulie 2022 cu câteva zeci de voturi diferență și a demonstrat cât de contradictoriu este până și Parlamentul European în ceea ce privește viitorul verde.

Am pomenit aceste mecanisme europene pentru a înțelege cum funcționează dezvoltarea proiectelor de acest fel. Și probabil că aceste dinamici nu mai surprind pe nimeni: e clar că se vorbește mai mult de profit, decât de oameni, e clar că soluțiile industriilor sunt doar ‘marketing’. Guvernele se aliniază mereu la aceste dinamici de capital: căci și ele trebuie să scoată ‘profit’ pentru a-și plăti datoriile la FMI și alte bănci mondiale (fără să mai pomenim despre corupția internă a acestora). Criza climatică se datorează acestui sistem care este și el în criză. Trebuie, așadar, să ne uităm la acest sistem, să-l înțelegem și să-l contestăm, să-l înlocuim, să-l abolim.

S-au făcut nenumărate încercări pentru a avansa o lege mai bună, s-au încercat petiții, ori influențarea unor decizii cheie. Întrebarea este dacă mai suntem în poziția de a petici situația prin aceste acțiuni, pentru a domoli efectele, sau suntem la punctul la care trebuie să oprim cu totul această industrie, care nu ia seama la noi. Răspunsul nu este unic sau simplu, dar dacă ne adunăm mai des să negociem, noi între noi,

fără gaz, fără opresiune, pentru pace și sustenabilitate pentru toți și toate.

ICTE

energetic sigur pentru cetățenii ei. România joacă la loto: câți bani poate a necesitatea eliminării gazului fosil de pe piața energetică!? Și la ieșișă nu a construit nici o alternativă viabilă, pământurile fiind împânzimate a gazului, conectate la conflicte geo-politice.

Exploatarea gazelor din Marea Caspică pentru beneficiul Europei ține Azerbaidjanul într-o economie dependentă de combustibilii fosili și la distanțe climatice propuse. Gazul azer, o competiție directă față de gazul rusesc, nu este mai puțin poluant și nici lipsit de posibile conflicte armate.

Hartă GAZODU

România nu dezvoltă un viitor energetic să sustragă până când se va anunța rețeaua din loterie va descoperi că aceste de gazoducte și stații de comprimi-

Luptăm împotriva influenței companiilor puternice de gaze, pentru a pune capăt sprijinului financiar și politic al guvernelor pentru industria gazelor fosile și pentru a accelera o tranziție globală de la gaze la surse de energie cu adevărat durabile.

EUROPA NU POATE PRETINDE CĂ LUPTĂ ÎMPOTRIVA SCHIMBĂRIILOR CLIMATICE

← **Gastivists Romania**

Ads Inbox Notifications R

Gastivists Romania
Dec 2, 2021

Gazul fosil: nu e o soluție, e parte a problemei!
ALERTA SOLUȚIE FALSA

Industria gazelor fosile vrea să credem că gazul este un combustibil de tranziție, odată ce cărbunele este scos din ecuație și Guvernul României investește masiv în acestea zicând că e singura soluție "verde"

GREȘIT. Noi știm că gazele fosile cauzază mai multe emisii și infrastructura lor emană metan în atmosferă la cote nemăsurabile. Noi știm că gazele fosile continuă modelele colonialismului exploatare terenurile din est pentru interesul vestului. Noi știm că gazele fosile ne distrug comunitățile și clima și risipă miliarde de bani ce ar putea fi investiți într-o tranziție justă din surse regenerabile.

Spunem NU gazelor fosile! Peste tot în lume oamenii afirmă că e timpul să schimbăm sistemul care ne-a adus în plină criză climatică: nu mai votăm răul care se prezintă cel mai mic! Vrem soluții reale, de termen lung, și un plan viabil pentru a ne atinge obiectivele climatice! Tranziție justă ACUM!

#crizaclimatica #tranzitiejusta #gatacugazul #GazulParteAProblemei #StopFossilGas

EUROPA IMPORTĂ

MAI MULT ȘI MAI MULT ȘI MAI MULT

GAZ FOSIL

19 7

DISCURSUL PUBLIC PRIVITOR LA GAZE ÎN ROMÂNIA

Așa cum vedem, se fac toate eforturile pentru a prezenta drept viabil un viitor bazat pe gaze fosile. Interesele sunt desigur unele de capital, de prelungire a unui status-quo, în care afacerile cu resurse din țările subdezvoltate sau în curs de dezvoltare sunt miza, indiferent de costurile sociale și de mediu produse acolo. Așa ni se prezintă și adevăratul progres: România în cursa ei spre a deveni o țară europeană cu drepturi, trebuie să participe pe piața capitalului cu propriile resurse, căci nu primește investiții europene chiar pe degeaba. Nici FMI-ul nu dă bani degeaba. Condițiile pentru toți acești bani e ca România să devină la rândul ei 'o țară ca afară'. Însă nu ne-a spus nimeni 'care afară?'. Când toată politica internă (socială, de mediu, de sănătate, etc) este bifată în funcție de interesele economice și deprioritizată în fața 'adevăratelor' dezvoltări, politicile guvernamentale nu sunt decât un joc de noroc al aleșilor noștri.

ROMÂNIA JOACĂ ȘI EA LA ROATA FOSILĂ A NOROCULUI:

din sudul României. El este și trebuie oprit, indiferent în ce stadiu de operare va fi.

În context regional, BRUA ne leagă însă de un controversat context geo-politic, la care trebuie să ne uităm prin aceeași lentilă a justiției față de mediu, față de comunitățile locale și față de viitor ---->

GAZODUCTE ȘI EXPLOATĂRI NOI ÎN ROMÂNIA

Gazoductul BRUA (acronim de la Bulgaria-România-Ungaria-Austria) traversează tot sudul României, de la Marea Neagră la granița cu Ungaria¹. Acest proiect a fost împărțit în mai multe 'faze' de construcție și finanțare, astfel încât impactul adevărat asupra mediului să fie ascuns. Prima fază este deja realizată, a doua fiind în derulare. Pentru a realiza acest lucru s-au trecut legi speciale (legea BRUA), s-a făcut extrem de mult lobby la nivel european, regional și în Parlamentul României și s-a creat această imagine de necesitate absolută a acestui gazoduct.

Dar ce înseamnă un gazoduct de această dimensiune? Legea BRUA² prevede măsurile necesare pentru implementarea proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor, având astfel un statut prioritar în fața oricăror posibile piedici. pădure trebuie traversată? putem tăia. rezervatie

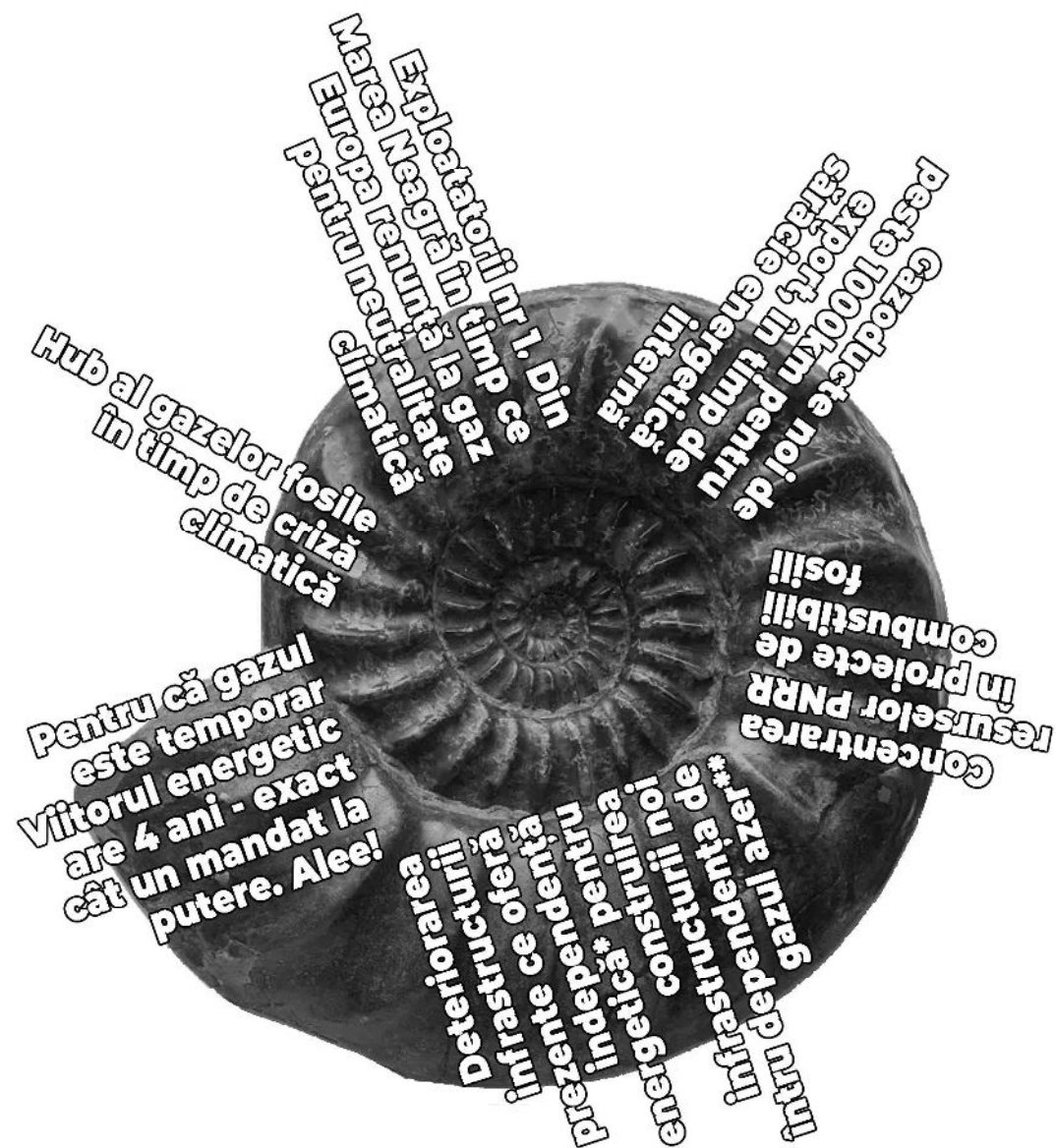
1. Într-o fază III a proiectului pe care nu am mai trasat-o pe hartă, BRUA vrea să traverseze și centrul țării, de la Onești spre Ungaria.

2. Legea BRUA – legea 185 /2016.

naturală protejată este în cale? vom răscoli și o vom ignora. Traversăm terenuri agricole sau proprietăți ale oamenilor, și-așa în sărăcie energetică? Le putem evacua, strămuta, recompensa și eventual le promitem conectarea la gaz într-un viitor probabil. Legea BRUA este una dintre cele mai agresive legi din România când vine vorba de impactul proiectelor asupra mediului și comunităților pe care le traversează³.

Ni se răspunde de sus că „e doar o conductă”, însă activitățile și șantierul legat de construirea ei pot distruge definitiv sau pe perioade îndelungate zonele protejate. Mai mult, așa cum deja știm, infrastructura de gaze scurge gazul metan direct în atmosferă pe tot procesul de producție, nu degeaba scrie peste tot „pericol de explozie” și suntem avertizați să nu umblăm cu flacără deschisă. Gazoductul BRUA este încă nefuncțional, deși la un pas de a începe să transporte gaze

3. Gazdoctul BRUA traversează 11 județe, 7 arii naturale protejate și taie în două un sit UNESCO.

** Noile proiecte de infrastructură sunt prezentate ca „independența energetică” a României, nespecificând că asta înseamnă dependență de alte surse, precum gazele din Azerbaijan. România și-a diminuat capacitatea de producție și prin concentrarea asupra proiectelor de transport de gaze. Nu producem, dar vrem să facem bani din intermediere.

* Până în 2019, România își acoperea nevoia internă de gaz din producție proprie, importând un maxim de 15% în perioada 2013-2019. Producția internă a scăzut brusc și importurile din Rusia au crescut de atunci.

Este important să contracaram aceste discursuri publice care împânzesc dezbaterile de la noi din țară. Munca de contra-argumentare a fost făcută de nenumărate ori de către ONG-uri și activiști de mediu (lăsăm în note¹ câteva puncte de pornire), care au pus și pun presiune pe parlamentul local și cel european pentru ca acestea să ia în calcul studiile științifice care atestă că aceste decizii nu sunt de viitor.

Se descoperă ditamai zăcămintele, se invocă pericolul rusesc și necesitatea independenței energetice, se dau legi

1. 1. Documentarea Bankwatch Romania: Capturarea statului <https://bankwatch.ro/wp-content/uploads/2020/03/Capturarea-statului-raport-gaze-naturale1.pdf>

2. Brosura "Subventionarea UE a infrastructurii de gaze nu se mai justifica" <https://bankwatch.ro/subventionarea-infrastructurii-de-gaze-naturale-a-ue-nu-se-mai-justifica/>

3. Gazele nu au viitor economic - studiu declic: <https://gaz.declic.ro/>

4. Activistul Valer Simion Cosma scria despre BRUA: <https://ro.baricada.org/brua-independenta-romania/>

5. Jurnalistul Mihai Coțiu scria în 2016: <http://www.romaniacurata.ro/alerta-documente-legea-speciala-pentru-gaze-bate-legea-speciala-pentru-rosia-montana/>

speciale pentru valorificarea acestor zăcăminte și pentru construirea unui gazoduct care să ducă mai departe gazul, fără ca aceste izbânzii și sacrificii să se simtă în vreun fel în prețul plătit de consumatorul de rând, amețit periodic cu explicații despre cum e necesară creșterea prețului la gaz, nu de puține ori ajungându-se la nivele apropiate de cele din țări total lipsite de acest fel de resurse. Sau chiar peste. (Valeriu Cosma)

În timp ce continuăm să punem presiuni pe decidenți în momentele cheie pentru a nu înainta în proiectele distructive propuse, putem crea și o viziune alternativă pentru care să milităm:

☞ Resursele de gaze din Marea Neagră să rămână în pământ (banii alocați acestei exploatare să fie redistribuiți).

☞ Gazoductul BRUA să nu fie pus în operare, ci să fie un proiect-model, de infrastructură a Transgaz care să-și schimbe funcția

(jardinierie, skate park pe gazoducte, topogane pentru copii, you name it, sky is the limit).

☞ Resursele de capital ale Transgaz și Romgaz să fie investite în regenerarea mediului.

☞ Proiectele de gaze începute să se oprească iar resursele să fie investite în nevoile locale, sociale și de mediu.

☞ Producția de energie să se descentralizeze și să se investească de urgență în energie regenerabilă locală.

☞ Să se pună accent pe case încălzite pentru toți oamenii, începând cu cei mai vulnerabili.

Există resurse pentru a crea un viitor mai bun pentru toți și toate.

Economia capitalistă însă nu va permite niciodată redistribuția lor în așa fel încât să protejeze de urgență oamenii, necuvântătoarele și mediul. Ne aflăm într-o criză climatică care necesită ASTFEL de schimbări

sistemice, nu doar negocieri în cadrul aceluiași sistem.

– Redistribuția resurselor de capital

– Anularea datoriilor externe ale țărilor cu economie dependentă de acestea

– Descentralizarea producției de energie

– Investiția majoră și imediată în sisteme de protecție socială (locuințe sociale, case încălzite, energie verde)

– Pregătirea și aplicarea unor planuri concrete de integrare a tuturor refugiaților și migrantelor în comunitățile locale fără exploatarea acestora la locuri de muncă

→ Acestea sunt doar câteva idei legate de resursele financiare și de nevoile pe care acestea le pot acoperi în vederea unui Viitor climatic just..

Viitorul este anti-capitalist, anti-colonialist și anti-rasist, altfel el nu este pentru toată lumea. Nici măcar pentru planetă. Și nu, nu există o planetă B.